

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

יב.

עין משפט
נר מצוה

(א) שנת קמ"ו: (ב) רש"י מ"ו;
(ג) תוספתא דהאבות ספתי;
(ד) ז"ק מה: (ה) ע"ש לקמן י: ע"ש;
(ו) ר"ה ק: ע"ש וק. ק: ע"ש;
(ז) פסחים ג: (ח) ע"ש וק: ע"ש;
(ט) ויבש"ל שפתי;
(י) איתא ויבש"ל לו לזב כהנא;
(יא) ז"ל ענין לזל כ"ז.

תורה אור השלם

1 למנות קיימן קו דודע ונבא
לזב הקנהו: תהלים צ"ב

גליון הש"ס

גברא אמר ר"ג ד' אבות ב"ב
מיימוני פ"ב מהל' שפתי:
שם וזכב עדיף מנביא. ע"י
יובש"ל פ"א דנכונה עלה
המעותין לה"ר: (א) ר"ה א' ח'
ינו וקפלו: שם משנאי ונביא
לזב הכהן: ע"י רש"י שפתי
דף קט ע"ב ד"ה ונבש"ל:
תוס' ר"ה פ"ין ב' בקבא זה
קבא תפוח: ע"י לקמן דף ק'
ע"י תוס' ד"ה וימונ:

הגהות הב"ח

(א) גמ' משום דזכי יהיה למל
כד דלמיר רב יהודה אמר רב
מלך: (ב) רש"י ד"ה הני מילי
וכי של ראשי המבואות
המעותין לה"ר: (ג) ר"ה א' ח'
יומא דורעא וכו' בשעת ניכר
ואי האי ב' דרו יומא
דקאמרת ביומא דורעא
אקאמרת מרי יומא כרעא לא כד:
(ד) ר"ה ה' קמל וכו' לא
ענינא קמל' וזכ"מ מ"ה ונביא
ש' לו לזב כהנא: (ה) תוס'
ד"ה פ"י וכו' אכל מה בעלמא
פסיו: (ו) בא"ד טפח בכל
אחד וישלח פ"ק: (ז) בא"ד
פ"ה דלמיר וכו' קמל: (ח) ר"ה
ולא פליגי וכו' שפתי ענינא
מלא קמל וכו' רש"י שלא היה
כד ב"ה חרישת וכו' ראייה
היה לטורח אכל דלמיר
דמק' וכו' שפתי מ"ה קמל
ישתא וכו' צבצול כ"ל:
(ט) ד"ה וכו' געית אימא וכו'
אי געית אימא ד"ה: (י) ר"ה
דוולא וכו' הוה ליה למבני
צבצול מלא: (יא) ד"ה אמר וכו'
סוף מומין אלו גבי:

מוסף תוספות

א. שיותר נח לפתוח מכאן
יותר משאר הכתלים שלא
נפתח שם מגילת ושחיבתן
ליה כאילו הוא פתוח ונתן
נפתח א' מהם הוא טמא
וכולן שחייב עשייתו.
ב. [נ]כדין בית שיש לו
פתחים הרבה. יעני"ל. ג. כי
הכא וקנהו לאחלה בחילוק.
ד. לומר שחייב אנו
נביא לבר מה היה בדעתו
וכמה נכווין להקנות. ר"י
מנ"ש.

רבינו גרשום

מעכבין אלא שלא פרץ את
פצמיו הואיל שאין נפרצין
חוקה יש שפתיים: אינו מתבטא
לכ"כ. א"ה מה מתבטא
א"ע"ש ששתום הוא הואיל ולא
פצמיו פצמיו אינו מטמא כל
מכ"כ דבית ב"ב אמות קבץ
דאיכא לימיר הואיל שלא
עקר הפצמין אלא תמנו לגמרי
באבות פתח ופתח ויצארו
אבל ר"ה פצמיו וסתמו
מהכל מטמא כל פצמיו כמל
לו דין קבר הואיל וסתמו כמל
דעודי קבר דטומאה בקובעת
ויוצאה דליכא לימיר מן חצי
ויצארו: ענין אחר שלא
את פצמיו כלומר היה סתום

זית סתום. שהיה לו פתח לחצר וסתמו: יש לו ד' אמות. לחלוקת החצר
אם צאו לחלוק כאילו הוא פתוח: אינו מעמא סביביו. אלא כנגד הפתח
אם מת צמחו: פרץ אם פליגו. הרי הוא קבץ וזכמים טימאו את
קציבות הקבר ד' אמות כדי שלא יקרבו עושי טהרות עד הקבר
ויאחזו ולאו אדעמייהו: לעיר אחרת.

לדקר עיר אחרת: ונקשו בני פטרי.
שהמבואות צה לטומאן מאחריהם:
בני אוסה העיר. האחרת מעבדין
עליהן שכבר הוחזקו לקצר דרכן דרך
אוקן המבואות: בני רה"ר מעבדין
עליהן. משום דכי לחקו בני רה"ר
מתסלקין לתוך המבואות: הני מילי.
תוך ד' אמות של ר' ראש המבוי
הסמוכות לה"ר מעבדין מלהעמיד
דלתות לשם: דרה"ר דמו. לענין ספק
טומאה צרה"ר: ולא היא. שאפי' ראו
להעמיד לפנים מד' אמות מעבדין
אחד לזה וכן לזה לא תהיה מתרגמנין
אלא תרדי (דמא"ר כ"ג): ה"ג כי רדו יומא
מאי ואי יומא ורעא מרי יומא כרעא לא
הווי ואי יומא כרעא יומא דורעא לא
הווי אי געית אימא יומא דורעא
בארתא דכריכו וטני ואי געית אימא
זימא דכרעא ונאחריה: אי יומא
דורעא. בשעת הרע הוא נוח להרוס
שכבר נחרשת בשעת (א) הניר: הרי
הני כרעא לא הווי כלומר בשעת
זימא היאך ישכור שוריים אין זו כדי
מלאכת צ' ימים וש' יום יותר מכדי
מלאכת יום אחד: ואי זימא כרעא. של
שעת הניר קאמרת לא הווי יומא דורעא
והיאך ישכור שוריים בשעת הזרע:
אי געית אימא יומא דורעא. ודקא
קשיא לך תרי יומי כרעא לא הווי
בארתא דכריכו וטני בשעת הניר איכא
זימא דורעא תרי יומי כרעא: ואי
געית אימא יומא כרעא. ודקאמרת
לא הווי יומא דורעא כדדורי עסקינן
שארץ קשה יש בה מעלות ומורדות
וש' טורח בשעת הרע כשעת הניר:
לישנא אחרתא איפכא גרסינן ואי
געית אימא יומא דכרעא. ודקשי' לך
ומאי דורעא לא הווי בארתא דכריכו
ימא בשעת הרע אמת קולא לזריעה
ואמת לאחרי הזריעה לכסות ארע' ואי
געית אימא יומא דרעא ודקאמרת' תרי
יומי כרעא לא הווי כדדורי עסקינן
שש טורח גדול בשעת הניר ויומא
ורעא הווי תרי יומי כרעא ולשון זה
הגון: דוולא. אם יש לן צור שממנו
משקין שדה: אי דלו יומא. ע"ש שיהא
זו כדי להשקות שדה כדי פעולת יום
לזה וכדי פעולת יום לזה משום שכר
פועל: פרידסא. כרס: ג' קנין.

לכל אחד לפי חשבון סאתים כחצר
המשכן: אין אלו אלא דניני נביאות.
בלא עסק: דאויסא. כל י"ב גפנים
קרי אוליא: רש"י. עורר: יבנה נבואה נו'.
משום דלמיר ליה לעיל אין
אלו אלא דכרי נביאות שקרלא עבד נבואה נקט לה לא מילתא:
אטו הסם לאו נביא הוא. וכי אין חכס רחוי להיות נביא דקאמרת מר ניעלה

מן הנביאים וניתנה לחכמים מכלל דמעיקרא לא היתה נבואה לחכמים:
הכי קאמר אע"פ שניענה מן הנביאים. שאינם חכמים מן חכמים לא
ניענה (ח) ו' ונביאים יש להן לזב כהנא: סדע. שלא ניטלה מן חכמים:
משמיה

שנחרצ לא הוה להו טעם ציאה לעוצרי בעצרה הא מפיק ליה מדכתיב מים גנוגים ימתקו (משל ט) כדפרין כהא וי"ל דליכא לשנויי התם
כדמשני הכא ניטל טעם ציאה ומעוצרי בעצרה לא ניטלה ולא

קאמר אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

פרץ פצמיו מטמא כ"פ סביביו. פי' הקונטר' כל קציבו ד' אמות
קבץ ואין נראה לר' שמשון כיון דמסיימי מחילות וליכא למיחש
שמה יעלה על הבית ויאחזיל עליו לית לן למימר שטימא ד' אמות קציבו
כדמוכח צפ' משום מלאמה (פסוקה דף מד.) גבי חצר הקבר העומד בתוכה
הטור ה"מ חצר הקבר דמסיימי מחילוי'
אכל (ח) ענין פ"ג מ"ג נראה לו
לפרש כגון ע"ש זיון וקבץ בזולטין מן
הבית מכל ד' ויש צהן פותח טפח
(א) לכל אחד ובשאל פרץ פלימיו אף
על פי שקטמו אינו מטמא תחת השאר
זיון שקטמו של מת עומד לזאת דרך
פתח^א אכל אם פרץ פלימיו וחזר ובזנאן
כשאר כותל ואין צהן פתח כלל מטמא
כל קציבו דכל ז' חזן איכא לספוקי
דשמא דרך תחת אמות ז' יאל מן הבית^ב
יש לישב פ"י הקונטרס דבית נמי לא
מסיימי מחילתא דאע"ג דליכא למיחש
שמה יעלה על הבית מ"מ איכא למיחש
שמה יגע כצנתי' דקבר מטמא צמגע
אפי' מן הלך כדמוכח בספרי צפרשת
פ"ה דלומה^א (א) קבץ זה קבר סמוס וא'
אינו אלא פתוח אחרת ק"ו ומה אכל
שהוא מקבל טומאה אינו מטמא מכל
הלדדין כשהוא פתוח הקבר שאינו
מקבל טומאה אינו דין שלא יטמא מכל
הלדדין כשהוא פתוח משמע דכשהוא
סמוס מטמא אף צנוגע זו מן הגד:
מצר שהחזיקו בין רבים אסור
פ"קאק"ו. היינו כשהחזיקו
צרשות^א אכל אס צאין להחזיק שלא
צרשות יש למחות צידס ולנקוט פירא
ולמיצ' כדמוכח בהמניח (ז"ק דף כח.
וס): ור"א פליגי מר כי אתריה
ומר כי אתריה. פי' ר"י צ"ר מרמי
דנאחריה דרבי יהודה היה קרקע
חשוב וטוב והיה חשוב דתעשה
כיום אחרתא חזרת דמנא קמ"ה
לא היה קרקע טוב כל כך שיהיה חשוב
לטרות צפחות מתעשה קצין ואף
על פי שלא היה זו כדי חרישת יום
רצוי היה לטרות ושמתא צעי צבצול
מאי שאין הקרקע טוב כל כך ואינו
רצוי כשעור השנוי צמנמנינו:
ה"ג ר"ס (ט) ור"א בעית אימא ככרעא
וורעא ובהדורי. פירוש בית חרישת
יום וספי' הווי יומא לורעא דכשיצא
לזרעה חורש וצחירתו עוד מושך
המחרישה על הקרקע חזרע וזה
צדדורי: ור"א בעית אימא יומא
דורעא. ודקאמרת לא הווי תרי יומי
וכרעי ע"ש דלמיר וכו':

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד"ה און): אמר חכם
כאז' נביא הוא. ואי"ס צפ' בן סורר (סנהדרין דף עה.) דקאמרת משחרצ
צהמ"ק ניטל טעם ציאה וימתן לעוצרי בעצרה תקשי ליה אטו קודם

קאמר ר' אלן כלומר שאומר בלא טעם^א דכי האי גוונא צבוק^ב (אלו) מומין
(בסכות דף מה. ו) וש' ד"ה ע"ש) גבי ימרת שפתי צבוק איני כפורין מטמא
בנגע ובמטא אכל לא צהאל וקאמר עשו דכרינן אלא דכריני נביאות
נפשך אי אכר הוא ליעמא צהאל ואי לא אכר הוא לא ליעמא כלל וכן
י"ל צבוק פ' כילד מעבדין (עירובין דף ס: וש' ד